

rotina) Staatsbosbeheer, insp. Bosbouw, afd. Bosontwikkeling. Rapport 1984-6, januari 1984. (35 pp.) met bijlagen I en II.

Stiboka, 1966. Bodemkaart van Nederland: Blad 26-west, Harderwijk. Stichting voor Bodemkartering in Nederland, Wageningen.

Walraven, A. M. A., & E. M. M. van Loon, 1982. Bossen met oude exemplaren van Amerikaanse vogelkers. Verslag Vakgroep Natuurbeheer nr. 609., Landbouwhogeschool te Wageningen.

In memoriam Rob van den Wijngaard

Op 5 februari 1986 is Rob van den Wijngaard overleden. Zijn heengaan was een grote schok voor zijn omgeving. Rob was de laatste maanden in een situatie terechtgekomen van totale verwarring, waarbij hij zeer somber was geworden over zijn toekomst. De mensen die van hem hielden, zijn vrouw Trees en anderen, konden hem steeds moeilijker bereiken en niet meer helpen. Dat gold ook voor de professionele hulpverlening. Hijzelf moest een weg vinden uit deze verwarring en heeft uiteindelijk de meest definitieve beslissing genomen, die een mens in zijn leven kan nemen.

Wij weten dat wij ons daarbij moeten neerleggen, dat we zijn beslissing moeten respecteren, maar het gevoel van onmacht blijft groot.

Rob had altijd iets aanstekelijks in het gezelschap van anderen. Hij kon mensen boeien en inspireren door zijn vaak onconventionele gedachten en benaderingen. Dit werd niet altijd door iedereen begrepen, maar zette mensen wel aan het denken.

Rob was inspirerend en voortdurend bezig met het ontwikkelen van visies op zijn vakgebied, sterk geïnteresseerd in de relaties tussen de mens en het bos. Hij zette zich in voor een integrale aanpak van onderzoekproblemen. Met deze aanpak maakte hij het zichzelf niet gemakkelijk.

De bosontwikkeling, zowel historisch als in de toekomst, was een van zijn onderwerpen van onderzoek. Hij heeft de grondslagen gelegd voor de Nederlandse bostypologie, die als belangrijke bouwsteen in het Meerjarenplan Bosbouw is opgenomen. Hij was hoofd van de Vakgroep Boscologie van De Dorschkamp.

Ook buiten De Dorschkamp was Rob actief. In de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging was hij secretaris van de Studiekring en van de Activiteitencommissie en had een belangrijke bijdrage bij de organisatie van verschillende excursies.

Daarnaast was Rob zeer geïnteresseerd in de kunst. Hij volgde ontwikkelingen in theater, beeldende kunst en literatuur op de voet. Hij bezocht tentoonstellingen, kastelen en tuinen en bezat de gave daarover beeldend te vertellen. De kunst heeft voor hem altijd veel

betekend, niet alleen als inspiratiebron, maar ook als relativering voor zijn vakmatige activiteiten. In deze wereld, waar het ontwikkelen van ideeën, het leggen van onverwachte verbanden en het concretiseren van ideeën zo'n belangrijke rol spelen, voelde hij zich thuis.

Rob hield van mensen; hij gaf zichzelf ogenschijnlijk gemakkelijk en bood anderen zijn hulp aan, vaak met wegcijfering van zichzelf. Hij was een geliefd collega en heeft ook buiten zijn werk veel voor anderen betekend.

Onbegrijpelijk was het dan ook dat hij de laatste tijd moeite had zijn eigen weg te vinden. Hij die zo gemakkelijk kon lachen en anderen aan het lachen kon brengen, verging het lachen zelf steeds meer. Wij blijven achter met een grote leegte en een gevoel van onmacht en hopen dat Trees met hun zoon Dirk, en de naaste familieleden de kracht zullen vinden om verder te gaan.

Nico Leek
Martin van den Toorn

